



*Morgan Ariel, jedna z mnoha internetových komentátorů, kteří v poslední době naskočili na antisemitskou vlnu. (Foto z jejího **Instagramu**)*

Autor: Travis LeBlanc

Ještě v dobách největší slávy „**alt-right**“ (přibližně první polovina minulé dekády, pozn. DP) jsem si nejednou postesknul nad tím, že hnutí až nevyvratitelně spravedlivé je do takové míry obýváno lidmi morálně nepříliš vábnými. Nebyla to jistě celá a dokonce ani většina alternativní pravice, ale stěžejí jste mohli ujít více než pár pomyslných kroků, aniž byste narazili na nějakého narcistního sociopata, narkomana, zhýralce nebo zástupce jiného z nepřeborného množství protispolečenských osobnostních typů.

Co jsme ale měli dělat? Když se člověk postaví za myšlenky, jejichž otevřené zastávání ho může snadno stát všechno, logicky z toho plyne, že značná část těch, ochotných podstoupit toto riziko, budou lidé, kteří toho nemají zrovna moc ztratit. Logickým důsledkem vysoké rizikovosti veřejné podpory bělošského nacionalismu pak je i výrazné nadzastoupení lidí se sklony k riskantnímu chování, kteří ovšem nemají daleko ani k jiným nebezpečným aktivitám, jako jsou užívání drog, netradiční sexuální chování, drobná kriminalita atd.

S ohledem na výše nastíněné a přesvědčení, že pokud chcete mít co do činění s bělošským nacionalismem, musíte být alespoň trochu blázní, jsem se v té době se skřípěním zubů rozhodl tolerovat i naše poněkud bláznivější druhy, alespoň dočasně. Vždycky jsem ale setrval v naději, že to tak nezůstane navždycky. S postupným pohybem Overtonova okna a přibližováním našich myšlenek hlavnímu proudu se riziko spojené s otevřeným bělošským nacionalismem – jak jsem doufal – sníží, a tím hnutí snáz bude moci rekrutovat z nových okruhů: stabilnějších, neurotypických lidí bez mučednického komplexu.

(Pokračování textu...)